

ται, ἐνῶ τὸ πλῆθος χειροκροτεῖ καὶ φωνάζει ὡς οἱ μυρίοι τοῦ Ξενοφῶντος *θάλαττα, θάλαττα*.

Οὕτως ἀντελήφθη ἐγὼ τὴν ὑπόθεσιν, καὶ ἂν τὴν ἀντελήφθη κακῶς, συγχωρήσατέ με διότι ἤμην σαστισμένος. Καὶ δὲν ἤμην μόνος ἐγὼ, διότι καὶ αὐτὸς ὁ Μωϋσῆς τὰ εἶχε σαστίσει καὶ ἐπεκαλεῖτο τὸν Θεὸν τοῦ Ἰούδα, χίλια τοῦλάχιστον ἔτη πρὶν ἢ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἀποκληθῇ Θεὸς τοῦ Ἰούδα. Ἄν μὲ ἐρωτήσητε διατὶ ἤμην σαστισμένος, δὲν ἔχω δυσκολίαν καμμίαν νὰ σᾶς τὸ εἶπω· ἐγγὺς μου ἐκάθητο εἰς κύριος, Ἀλεξανδρινὸς, φαίνεται, μετὰ τῆς συζύγου του, ἥτις ἠδύνατο μόνη διὰ τῶν ὀφθαλμῶν της νὰ κάμῃ ὅ,τι ἔκαμεν ὅλος μαζί ὁ στόλος τῆς χαριτοδότητος Ἀνάσσης. Ὅτε ἐξέφρασα τὰς περὶ αὐτῆς ιδέας μου εἰς τὸν παρακείμενον φίλον μου μελαγχρινὸν διοπτροφόρον συμπαθέστατον καὶ διακρινόμενον διὰ τὰ ἠθικὰ καὶ ἱπποτικὰ αἰσθήματά του, μοὶ ἀπήντησε:

— Πρόσεξε! ἀμέσως παρέβης τὴν δεκάτην ἐντολὴν τὴν λέγουσαν: Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου.

— Μάλιστα, ἀπήντησα, ἀλλὰ πότε ἐδημοσίευσεν αὐτὸν τὸν νόμον ὁ Μωϋσῆς; ἀπόψε μόλις· πᾶς δὲ νόμος λαμβάνει ἰσχὺν δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν δημοσίευσιν, ὥστε ἡ ἀπαγόρευσις εἶνε ἄκυρος!

Ἡ λογικὴ μου αὕτη τὸν ἀπεστόμωσεν.

Entre—Actes.

— Ἀπόψε εἰς τὸν *Ἀπόλλωνα* ὁ *Ρακοσυλλέκτης* δὲν θὰ ἔχῃ πολὺν κόσμον.

— Καὶ ἂν ἔχῃ θὰ εἶνε πρόστυχος, διότι ὅλος ὁ καλὸς εἶνε ἐδῶ.

— Τότε θὰ εἶνε ὁ *Βρακοσυλλέκτης*.

— Διατὶ ὑπάρχουν τόσοι ἠθοποιοὶ εἰς αὐτὸν τὸν τόπον;

— Διότι ἐδῶ εἶνε ἡ γῆ τῆς ἀπαγγελίας.

— Ἄν ἤμην ἐγὼ Μωϋσῆς, εἴξευρα τί θὰ ἔκαμνα εἰς τὸν Φαραῶ.

— Τί;

— Ἀντὶ νὰ τῷ στείλω ἑπτὰ πληγὰς, θὰ τῷ ἔστελλον ἕξ χωροφύλακας καὶ ἓνα ἐνωματάρχην.

Εἰς νέος ἀνεπτυγμένος μεταβαίνει ἵνα ἀσχημονήσῃ (κατὰ τὴν φρασεολογίαν τοῦ ἀστυνομικοῦ δελτίου) τέσσαρα μίλλια μακρὰν τοῦ περιβόλου τοῦ θεάτρου.

— Πλησιάζει εἰς ὑπαστυνόμος

— Κύριε, δὲν ἐπιτρέπεται....

— Διατί;

— Τὸ ἀπαγορεύει ὁ Μωσαϊκὸς νόμος.

Τενεκές.

ΑΞΙΩΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ.

Ὅταν ὁ Θεὸς σὲ χρῖσῃ ἡγεμόνα, ἤτοι διὰ τῆς εὐλογίας τοῦ ἐμπιστευθῇ εἰς χεῖρας σου τὴν τύχην ἐνὸς λαοῦ, ἵνα τὸν καταστήσῃς εὐτυχῇ καὶ εὐλογῇται τὸ ὄνομά σου, ἔσο κυρίως, ἐκτὸς τῶν ἄλλων:

Ὡς ἀπόλυτος μονάρχης, φιλόστοργος πατὴρ, διότι ἡ θείησίς σου εἶνε ὁ νόμος.

Ὡς συνταγματικὸς ἡγεμὼν, αὐστηρὸς ἐπόπτης τῶν πράξεων τῆς Κυβερνήσεως, ἣν ἀντικαθιστᾷς παράυτα καὶ εἰς τὴν ἀπλουστέραν παρεκτροπὴν, διότι δι' αὐτῆς καὶ μόνης γίγνεται τὸ καλὸν ἢ κακόν.

Ὡς πρόεδρος δημοκρατίας, λυκεὺς ἐπιτηρητῆς τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων καὶ τιμωρὸς πάσης παρεκτροπῆς πέραν τοῦ ἀμειλίκτου, διότι ἡ ἀποκέντρωσις, ὅσῳ ἀρίστη, καθόσον εἶνε ἐξηπλωμένη ἡ διοικήσεις, ἡ ἀμοιβαία ἐπαγρύπνησις καὶ ἡ εὐθύνη, τοσοῦτω, ὡς ἐπιφαλῆς συγχρόνως, ἀπαιτεῖ καὶ αὐστηρὰν δικαιοσύνην πρὸς συγχρότησιν τῆς τάξεως.

Πάντοτε δ' ἐτοιμος νὰ παραιτηθῇς, ἅμα ἰδῇς ὅτι δὲν σ' ἐννοοῦσι, ἢ ὅτι μὴ ἐννοῶν ἐμπλέκεσαι καὶ δὲν ἀντέχεις, διότι ἡ ἡγεμονία κυρίως δὲν εἶνε ὡς τὰ βιοποριστικὰ ἐπαγγέλματα, ἀλλὰ θεῖον καθήκον, ἐπάγον συχνὰ τὴν σταύρωσιν, καὶ πάντοτε τὴν πικρίαν.

Φαλέζ.

ΠΑΝΣΕΛΕΣ.

Τὸ καλλίτερον πρᾶγμα τὸ ὅποσον παράγει ἡ κεφαλὴ τοῦ Δηλιγιάννη εἶνε ἡ πιτυρίδα.

Τρώγω μὲ ὄρεξιν τὰ ψάρια τῆς ὥρας ἀλλὰ δὲν χωνεύω τὰ ἄρθρα τῆς Ὠρας.

Τὰ δάκρυα τῆς γυναικὸς εἶνε σιέλος ἐκκρινόμενος ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς.

Ὅνομάζομεν κοινὸν νοῦν, τὸν νοῦν τὸν ὅποσον ἔχει ἕκαστος, καὶ σκέπτεται ἰδιαιτέρως.

Ὁ φίλος δίδει ὅ,τι τοῦ περισσεύει· ἡ φίλη δίδει ὅ,τι ἔχει.

Ἡ μόνη ἀρχαιότης τὴν ὁποίαν κατεσκεύασαν οἱ νεώτεροι Ἕλληνες εἶνε ἡ ἀρχαιότης τῶν ἀξιοματικῶν.

Ὅταν μία κόρη πλησιάζῃ εἰς τὴν ἡβην, ὅσον ἀναβαίνει τὸ ἀνάστημά της τόσο καταβαίνει τὸ φουστάνι της.

Ἀγαπῶ πολὺ τὰ ἄνθη καὶ τὰ πτηνὰ ἐκτὸς ὅταν εἶνε ἐπὶ γυναικείων πύλων.

Δὲν ἐννοῶ διατὶ οἱ γραμματοκομιστὰὶ νὰ μὴ ὀνομάζονται λόγιοι ἀφ' οὗ ἔχουν νὰ κάμουν ὅλο μὲ τὰ γράμματα.

Μερικοὶ ὁμογενεῖς φέρουν εἰς τὸ στήθος τὴν ἄλυσιν ἀντὶ νὰ τὴν φέρουν εἰς τοὺς πόδας.

Τὰ χεῖλη τὰ ὁποῖα οὐδέποτε μοῦ ἐψεύσθησαν ἕως τότε εἶνε τῆς στάμνας μου.

Μ' ἀρέσει πολὺ ὁ Σαρωνικὸς κόλπος, ἀλλὰ περισσότερον ὁ γυναικεῖος.

Κομήτης.